

Annemarie Bon & Gertie Jaquet
De avonturen van Haas en zijn vrienden

Annemarie Bon & Gertie Jaquet

De avonturen van Haas en zijn vrienden

moon

Haas in de stad

Gewonnen!

- 6 'Haas, je hebt post!' Duif tikt ongeduldig tegen het raam.
Post? Dat krijgt Haas niet vaak. Hij springt op en rent naar de deur.
Duif overhandigt Haas een felgekleurde opvallende envelop en blijft nieuwsgierig staan wachten.
Haas bekijkt de envelop aan de voorkant. Zijn naam staat erop. Dan kijkt hij naar de achterkant. **Afzender: Bosstad** leest Haas. Dat is de grote stad, die ligt een heel eind bij het bos vandaan. Vreemd, een brief van de hele stad?
- Met zijn vinger ritst Haas de envelop open. Een beetje te snel, want de brief binnenin is nu een beetje gescheurd. Gelukkig kan Haas hem toch nog goed lezen. Maar terwijl zijn ogen over de brief heen vliegen, worden die steeds groter en zijn oren gaan recht overeind staan. 'Gefeliciteerd!' leest Haas hardop voor. 'U heeft een gratis dagje naar de stad gewonnen!'
- Hij slaat Duif op zijn rug en lacht. 'Ik heb gewonnen! Wat een verrassing. Ik heb nog nooit iets gewonnen.'
- Duif haalt zijn schouders op. 'Je bent anders niet de enige.'
'Niet de enige?'
- 'Nee, ik had zelf ook post. Die maak ik altijd het eerste open. En ik heb ook gewonnen.'
- Haas lacht. 'Hé, gefeliciteerd, Duif. Kunnen we gezellig met zijn tweeën gaan.'
- 'Mijn idee,' antwoordt Duif.

Haas krabt eens op zijn kop. 'Zou Kip ook gewonnen hebben? Dat zou nog eens leuk zijn.'

Duif laat zijn postzak zien. 'Ik ben nog niet klaar met de post bezorgen en ik heb vandaag voor iedereen post. Dus wie weet?'

'Wacht,' zegt Haas. 'Ik ga met je mee. Ik ben veel te benieuwd.'

Het eerste huis, waar Duif en Haas langskomen, is dat van Vos. Ja, hoor, ook voor Vos is er een brief.

‘Twee postbodes vandaag,’ zegt Vos. ‘Of zie ik dubbel?’

Duif geeft Vos zijn envelop. ‘Maak maar snel open.’

Duif en Haas duwen Vos zowat omver, zo graag willen ze met Vos meelezen.

8 ‘Hé, dat is nog eens leuk nieuws!’ roept Vos. ‘Ik heb gewonnen.’ Dan kijkt hij Duif en Haas nog eens goed aan. ‘Of houden jullie mij soms voor de gek?’

Haas en Duif schudden bijna hun kop eraf. ‘Nee, maar wij hebben ook gewonnen.’

‘Dat is gezellig,’ zegt Vos. ‘Met zijn drieën naar de stad.’

‘Loop ook met ons mee,’ zegt Haas. ‘Je wilt vast weten of er misschien nog iemand gewonnen heeft.’

‘Gelijk heb je, maat,’ zegt Vos.

Mol is de volgende op het lijstje van Duif. Het hol van Mol onder de grond is heel groot. Het heeft niet één, maar wel zes deuren. Het duurt een tijdje voordat Mol boven de grond verschijnt.

‘Wie is daar?’ zegt Mol. ‘Ik heb mijn bril beneden laten liggen.’

‘De postbode,’ zegt Duif. ‘En ik heb Vos en Haas ook bij me.’

Duif stopt Mol een brief in zijn poten.

‘Wil jij hem niet even voorlezen?’ vraagt Mol.

Duif scheurt de envelop open en meteen roepen Vos en Haas heel hard: ‘Ja!’

‘Wat ja?’ vraagt Mol. ‘Jullie maken me aan het schrikken.’

‘Je hebt een dagje naar de stad gewonnen,’ zegt Haas. ‘Net als wij!’

‘Ik?’ roept Mol. ‘Waar heb ik dat aan te danken?’

‘Dat weten we niet, maar misschien heeft het hele bos wel gewonnen,’ zegt Duif. ‘Kom ook maar met ons mee.’

Haas pakt de arm van Mol.

‘Fijn,’ zegt Mol. ‘Zonder bril en stok kom ik niet ver.’

En zo lopen ze met zijn vieren verder. En steeds komt er een dier bij. Uil, Das, Stinkie, Raaf, Rat, Big, Eend, Egel en zelfs Zwaan. Alleen bij Kip zijn ze nog niet langs geweest.

‘Je hebt toch ook wel een brief voor Kip?’ vraagt Haas.

Duif graait in zijn tas. ‘Nee, sorry, Haas.’

‘Dan geef ik mijn prijs wel aan haar,’ zegt Haas. ‘Kip kan toch niet in haar eentje de grote verliezer zijn?’

Uil kucht. ‘Niet winnen is niet hetzelfde als verliezen, Haas.’

‘Kip mag mijn prijs anders ook wel hebben,’ zegt Mol. ‘Ik zie toch niks.’ Ook Egel mengt zich erin. ‘Ik vind Kip zo lief. Ook ik sta mijn prijs graag af.’

Kip
Bospad 12
Grote Bos

100 jaar

100 jaar
1911-2011

Ongemerkt zijn de dieren naar het huis van Kip gelopen. Op de deur kloppen hoeft niet, want daar komt Kip al naar buiten gelopen.

‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt ze.

‘Uh, het zit zo,’ zegt Duif. ‘Ik heb geen post voor je.’

Kip lacht. ‘Het is geen 1 april en ook niet de omgekeerde wereld. Jullie staan hier vast niet allemaal voor niets. Mag ik eens in je tas kijken?’

Duif houdt zijn tas open. ‘Tuurlijk, Kip.’

Kip kijkt in de tas. Die is helemaal leeg. Ze ziet dat alle dieren post in hun poten hebben. Zouden ze toch een grapje met haar uithalen?

Kip voelt nog eens goed in de tas. Hé, de bodem zit los en ja, hoor!

Triomfantelijk houdt Kip nu een felgekleurde envelop omhoog. ‘Tadaa! Ik wist het wel.’

‘Zoek en je zult vinden!’ zegt Uil.

‘Nou, maak eens open,’ roept Haas. ‘Waarom denk je dat we hier allemaal staan?’

Kip scheurt de envelop open. Ze krijgt een blosje op haar wangen. ‘Ik heb gewonnen!’ roept ze.

‘Net als wij,’ zegt Haas. ‘Morgen bij mijn huis verzamelen. Dan gaan we met zijn allen een dagje naar de stad!’

En we gaan nog niet naar huis

- 12 Haas is er helemaal klaar voor. Hij heeft een rugzak ingepakt met zijn regenpak, een zonnebril, een warme trui, zijn muts en een paar wanten. Je weet maar nooit wat voor weer het is in de stad. Verder heeft Haas wat te drinken bij zich, een zakmes, touw, pleisters, een pen, een schrift en zijn portemonnee met geld.
- Als Haas naar buiten gaat, staan daar zijn vrienden al te wachten. Hij is niet de enige die is voorbereid op pech onderweg. Wat heeft iedereen veel spullen bij zich!

Das draagt een map vol tekeningen. ‘Misschien mogen ze wel in het museum hangen.’

Duif heeft ook een volle tas. ‘Met post! Die lever ik straks meteen af op het postkantoor in de stad.’

Alleen Raaf heeft een lege tas. ‘In een lege tas passen de meeste spullen.’

Big heeft het helemaal bont gemaakt. Zijn bakkerskar is volgeladen met manden geurige broodjes en knapperige koeken. ‘Ik heb de hele nacht doorgewerkt,’ vertelt Big trots. ‘Voor onderweg.’

‘Ik wil best wel wat dragen, hoor Big,’ zegt Raaf. Hij steekt zijn snavel in een mand brood.

Big tikt hem op zijn snavel. ‘Afblijven jij.’

‘Wie weet er eigenlijk waar de stad is?’ vraagt Haas. ‘Hoe moeten we er komen en is het ver?’

13

